

staa paa, er det bedste Middel at organisere dem. Den Arbejder, der bliver organiseret, bliver en helt anden, end han har været i Forvejen, han lærer at tænke, han opdrages gennem sin Organisation. Og Organisationen vil ikke alene hæve Landarbejderne i aandelig Henseende, den vil ogsaa hæve ham i materiel Henseende. Jeg vil derfor anbefale det ærede Medlem for Skjolddelev og det ærede Medlem for Kellestrup, der syntes at føle saa varmt for Landarbejderne, at gaa ud i deres Kredse, sætte sig i Spidsen for Agitation og organisere Landarbejderne, saaledes at de kunne komme i Forbindelse med deres Brødre, deres Kammerater i Byerne. Organisere Landarbejderne sig hele Landet over, kommer der sikkert bedre og lysere Tider for dem.

Jeg skal nu vende mig til det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam), der, da han sidst havde Ordet, som sædvanlig ikke fornægtede sin Kærlighed over for Socialdemokratiet. Han optraadte som Forsvarer for den nydannede Nationalforening, og den kan ganske sikkert ogsaa nok trænge til at have en Forsvarer. Jeg havde udtalt, at det Resultat, som Foreningen var naaet til, var tarveligt, og jeg synes, jeg har Ret deri. Trods al den Medbør, som denne Forening har haft, trods det, at alle Landets Blade have staaet til dens Raadighed, har den ikke naaet mere end et Medlemsantal af 12,000, samt faaet 90,000 Kr., hvoraf 60,000 ere aarlige Bidrag. Det er ikke mere, end hvad en eneste af de rige Indbydere til denne Forening kunde have ydet, hvis han vilde. Det er altsaa baade med Hensyn til Medlemsantal og Pengebidrag et overmaade tarveligt Resultat. 60,000 Kr. er ganske vist mange Penge, naar man skal etablere f. Eks. en Spækhøkerforretning; men naar der er Tale om at tage Kampen op mod en Sygdom, der efter Foreningens egne Oplysninger koster vort Land 28 Millioner om Aaret, er 60,000 Kr. kun som en Draabe i Havet. Enhver, der læser Foreningens Aarsberetning, vil naturligvis først se efter, hvor mange syge, der ere hjulpe; men hvor meget man end kigger i denne Beretning, vil man ikke finde, at Foreningen har hjulpen en eneste syg. Saa vidt er man endnu ikke naaet, og det vil sikkert vare længe, inden man naar saa vidt. Skal Foreningen f. Eks. bygge et Sanatorium som det, Kjøbenhavns Kommune har opført i Boserup Skov, kommer den til at vente 10—12 Aar, inden den faar saa mange Penge samlet sammen, og saa har den endda ingen Penge til Driften, der

vil koste 200,000 hvert Aar. Arbejder man derfor videre i det samme Tempo som nu, er der lange, lange Udsigter; de, der lide af Tuberkulose, ville faa Lov til at vente og Lov til at dø, inden Nationalforeningen kan komme dem til Hjælp. Jeg har udtalt, at Foreningens Administration var for dyr, idet der for hver 8 Kr. gaar 1 Kr. hertil. Det ærede Medlem mente, at Socialdemokratiets Administration var ganske anderledes dyr. Jeg skal her blot tillade mig at oplyse, at Socialdemokratiets Møder i det sidste Aar gennemsnitlig har kostet 8 Kr. pr. Møde, medens Nationalforeningens Møder efter dens Aarsberetning staa opførte med en Udgift af 19 Kr. 60 Øre pr. Stk., altsaa 2½ Gang mere end Socialdemokratiets.

Det ærede Medlem sagde, at Socialdemokratiet af yderste Evne har bekæmpet denne Forening. Det er ligefrem Usandhed. Det forholder sig slet ikke saaledes. Den Dag, da det ærede Medlem udtalte det, indeholdt f. Eks. „Demokraten“ i Aarhus en Fortegnelse over en Række Møder, der skulde afholdes i Aarhus-Egnen, og hvor man indstændig opfordrede til, at Folk skulde komme til disse Møder. Naar Tilslutningen har været saa ringe, er det de Herrers egen Skyld paa Grund af den upraktiske Maade, hvorpaa de have ordnet Sagen. De have f. Eks. afholdt Møder omkring i Landet klokken 2—3 om Eftermiddagen, hvordan kan man saa forlange, at f. Eks. Arbejderne skulle komme til Stede? Det er ingen Tid, at holde Møde paa. Jeg synes nok, de Herrer kunde lempe deres Tid lidt efter den Tid, der passer for Befolkningen. Det er ligeledes en vitterlig Sag, at der i de lokale Bestyrelser for denne Forening sidder socialdemokratiske Tillidsmænd. Derfor har det ærede Medlem slet ingen Ret til at sige, at vi af yderste Evne have modarbejdet denne Forening. Men for øvrigt kan Opfordringen for socialdemokratiske Arbejdere til at indtræde som Medlemmer heller ikke være saa overordentlig stor, efterdi Lovene bestemme, at man skal give et Bidrag af 2 Kr. for at blive Medlem og faa Medlemsret. Der er imidlertid en stor Mængde Bidragydere, der give et mindre Bidrag. Jeg antager, at det er socialdemokratiske Arbejdere. Foreningen er organiseret paa en saa aristokratisk Maade, at saadanne Folk slet ikke blive Medlemmer eller faa Stemmeret, selv om de staa som Bidragydere.

Det, som vi have villet over for Nationalforeningen, er blot, at Foreningen skal